

Publicerad 2018-04-17 14:21 av Solstrale

Någonstans finns det städer utan hus, trädgårdar, lekparkar eller människor. De har jämnats med marken i ett krig. Någonstans sitter en individ helt tom inombords mitt i ett villakvarter med munnen full i mat. Omkring finns familj, vänner och allt man kan

Vi lever av våra erfarenheters sanningar

systar och bröder hör ...

sorlet av hundratals bara fötter

vandra framåt och håll dig vid liv

i natt ska vi fly mot ljusare tider

allt ordnar sig

det gryr en ny dag

i alla världens städer

även de raserade

de byggs om igen

åter en ny morgondag

stiger som guldgult betingat skimmer

upp över hustaken

en morgon lika vaken som

en mullvad om natten

symbolen rund

sorgen grund

vila foten liten stund

så blir du åter sund

och vidare detta sund

att segla igenom så

du inte stöter på grund

förlåt mig mina tårar som

vällde ut över tillvaron

som spilld mjölk som inte

är något att gråta över

men ändå jag reste mig
om och om igen
gör att jag blir starkare

vad gör väl spilld mjölk
när livet ter sig som en vild ocean?

blint jag vandrar kring
ting blir inget
tvunget onaturligt
reser mig om och om igen

medsystrar och bröder

älskade främling i nöd

världen blöder

vi slåss för bröd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten